

Bilag III.**Indenrigsministeriet.**

København, den 27. Februar 1928.

I Skrivelse af 20. f. M. har det ærede Udvalg anmodet Indenrigsministeriet om at faa gennemregnet en Valgordning med det nuværende Valgsystem, men 1) saaledes, at de 117 Opstillingskredse gøres omtrent lige store (efter samme Principper for Folketal, Befolkningstæthed og Vælgertal som i det i indeværende Rigsdagssamling forelagte Valglovsforslag), og 2) saaledes, at Antallet af Tillægsmandater bliver bevægeligt. Det ærede Udvalg har ønsket en Oversigt over, hvor mange Tillægsmandater der med en saadan Valgmaade vilde udkræves efter Stemmefordelingen ved Valgene i 1926, 1924 og September 1920 for at skaffe Partierne fuld forholdsmæssig Repræsentation.

I denne Anledning skulde man tjenstlig fremsende følgende, af Fuldmægtig i Det statistiske Departement V. Elberling udarbejdede Tabeller:

- 1) *Tablet 1*, indeholdende Oversigt over, hvorledes 117 Kredsmandater efter de i Valglovsforslaget af 1927 anvendte Principper vil fordele sig paa de 23 Amts- og Storkredse.
- 2) *Tablet 2*, indeholdende en Oversigt over, hvorledes de 117 Kredsmandater vil fordele sig paa Partierne efter Stemmetallene i 1926, 1924 og September 1920, og med Angivelse af den Forskydning i Mandatfordelingen, der fremkommer i Forhold til de virkelig afholdte Valg efter den gældende Valglov.
- 3) *Tablet 3*, indeholdende en Beregning af det Antal Tillægsmandater, som hvert Parti efter de ved Valgene henholdsvis i 1926, 1924 og September 1920 afgivne Stemmer vil være berettiget til at faa, saafremt Tillægsmandaternes Antal var bevægeligt efter Behøvet.

Denne Fordeling er foretaget paa følgende Maade:

Da Formaålet er uden nogen Begrænsning i Mandatantallet at skaffe „Partierne“ ligelig Repræsentation, skal det Parti, der ved Fordelingen af de 117 Mandater har været uheldigst, have en lige saa fyldig Repræsentation som det Parti, der har været heldigst. Dividerer man det for de forskellige Partier afgivne Stemmetal med det Antal Mandater, disse fik ved Valget, finder man et Tal, der angiver, hvor mange Stemmer der for hvert Parti er medgaaet til Opnaaelse af et Mandat. Det laveste af disse Tal lægges til Grund for Fordelingen af det endelige Antal Mandater som *Stemme gennemsnit*. Det bemærkes dog, at det vil være fornødent ved denne Beregning kun at tage Hensyn til Partier, der har opnaaet et vist Minimum af Mandater, for at ikke et tilfældigt Valg af en Løsgænger skal forøge det samlede Antal Repræsentanter i urimelig Grad.

En Fordeling af Tillægsmandater efter ganske tilsvarende Principper fandtes i det i Rigsdagssamlingen 1923—24 fremsatte Valglovsforslag, se Forslagets § 42.